

[Palle Simonsen]

gang med beskæftigelsesarbejder, som i hvert fald ikke er meningsfyldte, for at bruge et af tidens udtryk.

Altså dette at være i en virksomhed, som måske ikke kan opvise alle nye tekniske områder, og som måske ikke har en masse uddannede medarbejdere, men som kan give de unge en god og fornuftig uddannelse og i hvert fald lære dem dette at være på en arbejdsplads, er bedre end at gå ud og vaske gavle eller male gamle bygninger, eller hvad der nu end kunne være tale om. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi får gjort op, at dette, at man lemper på kravene, ikke er udtryk for, at man slækker på en uddannelse, men er udtryk for, at nogle flere kan få et tilbud om at komme ud på en arbejdsplads og lære dette at være på en arbejdsplads som baggrund for et virke senere hen. Derfor tror jeg, at det, der i hele debatten er det fundamentalt afgørende, er at få lempet kravene til godkendelse.

Når man ser på den debat, vi har oplevet om muligheder for tvang på dette område, vil det nok også være uforståeligt for befolkningen som helhed, hvis der skulle blive flertal i folketinget for at gennemføre tvangsforanstaltninger, så længe næsten alle kan pege på arbejdspladser, der ikke har kunnet opnå godkendelse som lære- eller praktiksted.

Vi finder også, som ministeren var inde på, at det er meget væsentligt at nå frem til at kunne kombinere lære- og praktikpladser mellem flere virksomheder. Vi har jo heldigvis i dette land mange små virksomheder, og netop kombinationstanken, som jo også har været diskuteret tidligere i folketinget, men hvor vi endnu ikke, så vidt jeg kan bedømme det, har nået tilstrækkelige resultater, er det væsentligt at få strammet op og få til at fungere.

De faglige fællesudvalg i almindelighed kan man naturligvis diskutere principielt, og jeg har set, at der har været forslag fremme i debatten om, at det måske var bedre, at man simpelt hen nedlagde dem. Det er vi ikke enige i. Vi finder, det er meget væsentligt, at arbejdsmarkedets parter fortsat administrerer dette område, og vi tror bestemt ikke på, at der vil blive mindre bureaukrati, såfremt denne opgave blev lagt over til f.eks. arbejdsformidlingen. Vi lægger megen vægt på, at det stadig væk er de faglige udvalg, som administrerer denne opgave. Det drejer sig

med andre ord om at få klare regler for lempelse af godkendelseskriterierne og få fjernet bureaukratiet.

Jeg har i øvrigt lagt mærke til, at når det har drejet sig om godkendelse af lære- og praktikpladser i den offentlige sektor i kølvandet af regeringens ønske om oprettelse af 1.700 pladser, har man netop været betydelig lempeligere, end man har været det før. Ministeren ryster på hovedet; ja men jeg har selv ude i praksis været udsat for, at det faktisk blev betydelig lettere at få oprettet en lære- eller praktikplads, fordi man skulle skaffe de 1.700 pladser.

Når jeg nævner det, er det mere for at understrege, at hvis vi virkelig har som det overordnede mål, at der nu skal skaffes så og så mange flere pladser, så har vi også mulighed for at nå disse pladser.

Ministeren nævnte den aftale, som er indgået inden for HK-området, og den er jo indgået, efter at denne forespørgsel blev rejst. Så kunne man måske sige, at da HK-området jo er et af de betydelige områder, var noget af grundlaget for forespørgslen bortfaldet. Det mener vi imidlertid ikke er tilfældet. For det første har vi endnu ikke noget klart indtryk af, hvordan HK-aftalen kommer til at fungere, for det andet har vi hæftet os meget ved, at HK-aftalen alene omfatter EFG-området, og det betragter vi som en diskrimination i forhold til mesterlæren.

Jeg ved godt, man kan hævde, at man på HK-området faktisk i store træk er gået over til EFG, men der er stadig væk mange virksomheder, der vil indgå en mesterlæreaftale, og det mener jeg der skal være gode muligheder for. Derfor synes jeg, det er beklageligt, at denne aftale ikke omfatter mesterlæren. Jeg mener, det er en meget svag formulering, når man i aftalen siger, at brancher, der normalt ikke har uddannet HKere, ikke må afskæres fra at ansætte elever og lærlinge. Det havde været betydelig stærkere virkende, hvis man kunne sige: nu lukker vi op for, at de mange små virksomheder, også på brancheområder, som ikke tidligere har haft lærlinge eller EFG-elever, nu kan få det. Derfor er vi altså ikke så imponerede af HK-aftalen, som man måske i første omfang kunne have forestillet sig; vi mener, at der faktisk også her er behov for et skub.

Men også generelt mener vi, at den diskrimination, vi oplever i forhold til mesterlæren